

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות קו.

עין משפט
נר מצוה

ו א מיי פֿי"ד מהלכות
מעה"ק הלכה א:
ז ב מיי שס פֿי"ו הלכה ח
וע"ש זכ"מ:
ח ג מיי פ"ג מהלכות שחיטה
הלכה ג ופ"א מהלכות
מחוסרי כפרה הלכה ז:

דבינו גרשום

[illegible]

כרבי שמעון בן יהודה. ואם תאמר מאי סלקא דעמך דמקשה קדאמריין דאי ממצא חלות ומצאה קריקין מותר השמן מחזירו לחלות הא לא אשכחן צ"פ ואלו מנחות (לעיל עה.) רבי שמעון דאית ליה האי סבא וימא דידע כבולא קריקין דשאר השמן גאלא לכאשה וי"ל משום דרצין דרצני דפלגין

ארכי שמעון בן יהודה הם
סבירא לכו במוסר השמן מחזירו
לחלות ולאיבא דרבי שמעון קאמרי
דהא קמי מנחם הבא מנחם חלות
ומנחם ריקים ומאן שמעט ליה
דחית ליה האי סברא רבי שמעון:
שהן אלה ושמונה מאות ושלשים.

כִּי־לֹא קָם צִדְקָא מֵאַחַד וְעַד
שְׁמַיִם וְיִרְקָא תַחֲלִיתָן לְקוֹפֵן עַד
הַמִּזְמַע גִּבּוֹן אֶחָד וְשֵׁשׁ הֵם סִ"א
שְׁמַיִם וּג' הֵם סִ"א וְשֵׁשׁ וּג' הֵם
סִ"א כֵּן תִּמְנַע עַד שְׁלֹשִׁים דְּשֵׁשִׁים
וְשֵׁשִׁים וְאַחַד נִמִּי הֵם סִ"א וְיַעֲלֶה
לָךְ שְׁלֹשִׁים פַּעֲמִים סִ"א וְכֵן טוֹכַל
לְתוֹנוֹת פְּרִים דְּחָג דְּעוֹלָיִן לְשִׁבְעִים
כִּי־ז' ו' וְיֹג' הֵם עֲשִׂירִים וְכֵן ח' ו' י"ב
הֵם עֲשִׂירִים וְכֵן ט' ו' י"א הֵם כ' ו' י'
הֵם שְׁבַעִים:

במותר להבנים חולין **עוזה**
 קמיפאני. ולא מיתוקמא
 אלא כרצן דאמרי למנחה של ששים
 עשרון ששים לויגין דאי כרבי אליעזר
 בן יעקב דלמך אין לך אלא לוגה
 היכי מיתכשרה כיון דלעשרב חולין
 צדקה הא אינה ראויה לגללן משום
 דהוה ליה חיסר שמנה;

רבה אמר דבוליי עלמא וכו'. רבה
גרסינן אף על פי שהוא
אחר רב חסדא דרבא משי לקמן
שינויא אחרינא:

דַּתְּלִי הָא בִּדְעַת בָּהֶן. וְאִף
עַל גַּב דְּבִהֲקוּמָן רִבָּה
(לְעֵיל דָּף כד): לִית לִיה לְאִבִּי בְּדַעְתָּא
דְּכֶהֱן תְּלִיא מִילְתָּא הַכָּא מוֹדָה:
אִפְשָׁר

שם שהן תשעה אלפים ומאה
 חר להכניס חולין לעזרה קא
 בבנ סברי מותר להכניס חולין
 לין לעזרה והכא במותר לערב
 חובה דנדה ורבי סבר אסור
 בנ דאמרי מותר לערב חובה
 והא קא קמיץ מחובה אנדבה
 היכא דמטיא ידא דכהן השתא
 יביה ברישא דחובה היכי מקמר
 מר שירים שחסרו בן קמיצה
 ורישא דנדה היכי מקמר לה
 ודלמא

י"י בכלי אחד פחות ממה שקבע צו:
לנדבה: שני קמלים. חד לחובה וחד
דמטו ידיה בקומץ אחרון תהא נדבה:
דלמא

[illegible]

משה'ן ליה לר"ש. צ"ל כל המנחות צאות מזה (לעיל סג.) מוסר
אמרי צ"ל אלו מנחות (לעיל עה.) מנחה הבאה ממנה חלות
מנחה ריקקין מציא לוג שמן וחומריו לחלות וריקקין וחלות בזלגן
מונחה ריקקין על פני וספר השמן מחזירו לחלות וגבי כולה
ריקקין מציא לעיל מההיא [סוף] מושמן

ובמקומו וקא קמין מ
אחלות שמעוין ליה ל
קמין ועלה בידו מאח
איכא מותר שמן דא
רקקין אמר מותר הי
כולהו רקקין אמר מו
רבי שמעון בן יהודה
יהודה אומר משום ר
כי ומותר השמן נאכל

ידק (קד): אין שנים מתנדבים עשירין
 עשירי שהדי רבבי כביד נפש) אבל מנחת
 נסכים בבאה צבאור לא מנחת נסכים
 ודאי (ב) ידע שלא נדרה: (שט) עשירוני
 מאחד ועד ששים. שיביא ששים מנחות
 ששים כלים צמד כלי חד עשירין
 שששים עשירין ואובדן ששים וצאבין
 [לצבננה וכן עד] ששים: ששם אלף
 ושמה מאות ושלושים. עשירות
 צבכל כלי יאמר לאו כור נדתי וזו
 נדתי ואם לאו תאך נדתי: נדנה
 ממנה נפשו חדא מנייבור נדנה
 פירשתי. עשירות (פירשתי מאחד
 מנחה מן החמש המנחות ואיני יודע
 מנחה פירשתי מנחה פירשתי כמה עשירות
 פירשתי בזה כי ביאור חמש מנחות של
 רבנא דרב אשי ווא
 נסכים דאמר רבא
 נסכים בכל יום כי ק
 רי"ד בג"ל לבונה"ה
 בגלל יחיד באה בגל
 ליה כי קא מסתפקא
 באה בגלל זבח לא
 מסתפקא ליה מעונה
 לבונה לא מסתפקא ל
 באה בלוג באה בשלי
 ליה כי קא מסתפקא
 שאינה מעונה קמצי
 ליה: פירשתי מנחתא
 רבנא פירשתי מנחה

של עשרונים ואיני י
מנחה של ששים ע
רבי אומר יביא מנחה

ועד ששים שהן אלק
פירשתי ^א ואני יודע
מהן פירשתי ואני יודע
כמש מנחות של
שש שלש מאות דברי
הן מנחות של ששים
וחמשים במאי קא מי
מיפלגי רבי סבר ^א אם
לעזרה רבא אמר דכול
חובה בנדרה קא מיפל
לערב חובה בנדרה א
בנדרה הא בעינן שני
ומנדרה אחובה דתלי
חובה ולבסוף נדרה וא
לה דלמא כולה חובה
להקטרה אין מקטרי

לגדלה: ומשני דקמין. שני קמאים: כל היכא דמטי ידיה דכחן השתא.

(א) [לעיל סג:]; (ב) לעיל עה;
(ג) [לעיל קד: וזכים פד:];
(ד) ז"ל ואני יודע מאיזו מקו
ם; (ה) ז"ק; (ו) [לעיל מה: פ:];
(ז) [לעיל כד: ו]; (ח) לעיל
פ. ט. [יומא מז:]; (י) ויקרא
כב: ט; (יא) פ"ט ס"א; (יב) ז"ק;
(יג) ז"ל ושלש שנים מנחה מן
החמש כו'; (יד) ז"ק; (טו) [ז"ל מנא];

הגהות הב"ח

(א) גמרא ח"ר פירשתי מנחה
של עשרונים וקבעתי
בכלי אחד ואיני יודע:
(ב) רש"י ד"ה כי קא מספקא
וכו' דודאי נודע שלא:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) שייד לע"צ.